

Prečo spoločenstvo?

„Ale keď sa ty modlíš, vjdi do svojej komôrky, zamkni dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.“ (Mt 6, 6) Tu nám Božie Slovo hovorí, že máme byť sami s Pánom Bohom, ja a Pán Boh, Pán Boh a ja. Zase inde hovorí: „Lebo kde sa dvaja alebo traja zbromaždili v mojom mene, tam som medzi nimi.“ (Mt 18, 20)

Tak ako to vlastne je? Neodporuje si Biblia? Viem žiť životom viery aj sám, sama? Ako dlho? Potrebujeme spoločenstvo? Nejde to aj bez neho? Veď mám Bibliu, viem sa modliť, žijeme v dobe internetu, nájdem si tam kázne, vypočujem Služby Božie, aj piesne sú tam, kúpim si knihy a budem čítať. A aj v rádiu sú každú nedeľu Služby Božie alebo Omša.

Áno, dá sa takto žiť, skúsila som to, išlo to. Skutočne som sa doma modlila, čítala si Božie Slovo, počúvala, študovala. Žila som s Pánom Bohom. Bolo to dobré. Dodnes to robím, osobný čas s Pánom Bohom je dôležitý. A bez tej „komôrky“ ktorú sme spomínali na začiatku to nejde. Potrebuje to každý z nás, nestačí prísť na hodinku v nedeľu, týždeň prejde a zase nedeľa. Žijeme v tomto kolobehu. Pán Boh chce byť s nami aj cez týždeň, aj v práci, aj v škole, kdekoľvek. Nespájajme si Ho s tým, že si oblečiem oblek, pekné nedeľné šaty, zoberiem spevník a idem.

Ale aj v bežných chvíľach dňa sa skúsme častejšie modliť. Možno chvíľku v tichosti v práci, doma, ráno, večer... a vždy, keď mám vnútorný pocit, že to potrebujem. Stáčí aspoň jedna myšlienka nasmerovaná k Pánu Bohu. To čo práve prežívam. Otvorme si Božie Slovo, čítajme si ho. My mladší, koľko aplikácií máme vo svojich mobiloch, stiahnime si tú najdôležitejšiu - Bibliu. Majme ju vždy pri sebe. Počúvajme duchovné piesne v aute, doma, možno aj pri práci.

Stále však zostáva otázka: Potrebujeme potom ešte spoločenstvo? Potrebujeme sa stretávať s inými veriacimi? Načo? Veď už máme všetko..., čo nám chýba? Sme ľudia, nie vždy ideálni, často padajúci, hriešni, zlyhávajúci, ale aj navzájom sa podporujúci, povzbudzujúci, napomínajúci, slúžiaci, modliaci sa...

Práve toto a omnoho viac nám dá spoločenstvo. Aj keď budeme žiť sami príkladne vo vzťahu s Pánom Bohom, časom sa dostaneme do obdobia potreby mať okolo seba veriacych ľudí. Božie Slovo nám hovorí, aké to je dôležité, ak vieme, že je tu niekto pre mňa, ale aj ja pre niekoho: „*Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov.*“ (G 6, 2) Už len možnosť porozprávať sa o tom, ako žijem. Nielen o tých bežných veciach života, ale najmä o tých tie duchovných, ako sa mi darí alebo ako sa mi nedarí.

V spoločenstve bratov a sestier nájdete ľudí, ktorí vás vypočujú, pochopia, pomôžu. Budú sa za vás modliť. Vaša bolesť bude ich bolesťou a vaša radosť bude ich radosťou. Preto sú dôležité stretnutia a rozhovory v menších skupinkách, biblické hodiny, stretnutia na spoločných modlitbách, stretnutia detskej besiedky, dorastu, mládeže, spoločenstva rodín a iné.

Často sa potrebujeme zdieľať s inými, dostať von to, čo nás trápi. Niekedy je to jediná cesta, kedy nám Pán Boh vie pomôcť práve prostredníctvom služby druhého človeka. Takto si nás Pán Boh stvoril a takto to chce. Aby sme boli jedným spoločenstvom, vzájomne si slúžiacim, spolu rastúcim, prinášajúcim ovocie...

Zuzana Medvedová